

LOS EXPERTOS en política parece que hayan llegado a la conclusión de que los políticos han de renunciar al derecho fundamental de presunción de inocencia y dimitir a la primera insinuación que se les haga de que han incurrido en corrupción, pero, a su vez, muchos ciudadanos piensan que negar la presunción de inocencia a los ciudadanos que se dedican a la política es tan censurable como negársela a los que no se dedican a ella y que vulnera el Derecho positivo y los principios cívicos más primarios, los que surgen de la razón y la lógica.

¿Preocupa a los expertos que un 88% de los encuestados nieguen legitimidad a un gobierno surgido según la normativa de la Ley Electoral? Ningún país del mundo tiene tipificados dos tipos de presunción de inocencia, uno para la sociedad civil y otro para la sociedad política, la presunción de inocencia es única e indivisible, es un factor esencial del Derecho procesal: nadie puede ser condenado sin prueba de cargo suficiente que acredite su culpabilidad. Separar lo político de lo jurídico es una pretensión imposible e inútil, desemboca en un juicio político que puede caer en lo arbitrario, lo injusto, incluso, en lo difamatorio. La opinión política que prescinde de lo jurídico induce a la suposición de que prevalece un intento de aprovechamiento del confusionismo creado y perjudica.

además, el interés general que protege el Ordenamiento.

Los procesos democráticos (recuérdese la Ley para la Reforma Política), las estructuras políticas y los propios políticos, surgen de la Ley (las Cortes constituyentes han de disolverse), por tanto, para que un pronunciamiento político de cualquier índole esté dotado de credibilidad y utilidad, ha de ajustarse a Derecho, sino, más de uno podrá considerarlo como una simple ocurrencia malintencionada.

El juicio político adquiere dimensiones apocalípticas cuando de él puede extraerse que está presentando que la intolerancia hacia hechos reprobables podría mitigarse a cambio de una espléndida acción de gobierno. A poco más de un año de las elecciones, atribuir a la mayoría absoluta una cualidad meramente jurídica y asegurar que está políticamente desgastada, es arriesgado a tenor de una percepción neutral del sistema y de los hechos.

EL SENYOR MAS, ÉS QUE NO VIU A CATALUNYA?

PERE PI CABANES | Sant Hipòlit de Voltregà

El president de la Generalitat, Artur Mas, afirmava fa uns dies que la *cimera anticorrupció* ha estat tremendament útil i que cal fer netejar Catalunya... bla, bla, bla. És que aquest bon senyor tampoc llegeix els diaris?. Perquè un dels que està emmerdat fins el coll amb un tema de corrupció en la concessió de les ITV a Catalunya és el secretari general del seu partit, Convergència Democràtica de Catalunya, l'Oriol Pujol, al que el jutge que porta el cas, que fins i tot ja és a punt d'imputar-lo i és fill de l'expresident de la Generalitat de Catalunya en Jordi Pujol i germà de un altre fill d'en Jordi Pujol, al que la seva anterior promesa, l'ha denunciat perquè segons sembla anava molt sovint a portar bosses de bitllets de 500 euros a Andorra... i aquests són els que demanen la independència per Catalunya... o per la seva butxaca?

WHERE'S OUR MONEY?

MARIAM PRADOS-ARIADNA GUAL | Granollers

Som un grup de gent en situació d'atur del Vallès Oriental, del qual volem exposar el cas d'una beca de l'any 2011 no cobrada avui en dia.

Tot s'inicia amb un curs d'anglès proporcionat pel SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya), que consistia en la realització d'unes classes en un centre formatiu.

I una vegada finalitzat el curs teòric s'havia de complementar la part pràctica amb l'estada a Dublín d'una durada de 2 setmanes (primer vam haver d'avançar els diners).

El requisit per poder accedir a la beca és no cobrar cap prestació ni ajuda econòmica.

Ens van assegurar que ens retornarien els diners de la beca en un període entre 3 a 6 mesos, a mesura que el termini s'anava apropant i que no obteníem resposta, ens vam començar a moure: trucar al centre on havíem fet el curs, d'altres trucaven el departament de beques del SOC situat a Barcelona. I les respostes sempre eren les següents:

—La documentació ha estat enviada i esperem que el SOC l'aprovi.

—Falten documents, sense ells no es pot cobrar la beca.

—Un document s'ha extraviat en el mateix edifici, és a dir, a l'escala del centre (SOC Barcelona).

—La dona que s'encarrega del pagament està de vacances indefinidament.

Així que, resumint, es veu clarament com han anat marejant la perdiu de la manera que més els ha convingut hi han volgut.

Veient que entre trucades i més trucades no podíem treure l'aigua clara, es va decidir anar presencialment al departament de beques del SOC.

Allà mateix una treballadora del servei territorial de Catalunya ens va atendre breument i molt amablement ens va dir que cobrariem la beca, però no se sap quan, perquè no hi ha liquidesa.

Com aclariment, es vol reflectir que cada inici d'any reben la partida de diners destinada a les beques. I ara nosaltres ens preguntem: "on han anat a parar els nostres diners de la beca?"

Per acabar, volem fer una crida a tothom que es trobi en la mateixa situació, que no dubti en unir-se amb nosaltres.

¿CORRUPCIÓN GENERALIZADA?

CARLOS MANSILLA | Granollers

Seguramente los casos de corrupción que se están dando en todos los partidos políticos sin excepción corresponden, porque a lo mejor no puede ser de otra manera, a una extrapolación de lo que es en general toda la sociedad. Puede ser. Pero es evidente que en el caso de los políticos estos tienen la obligación de obrar de una manera ejemplarizante, ya que se presentan

como paladines de la honradez. En este caso, a la más mínima sospecha, tendrían que dejar los cargos que ocupan y de los cuales viven, pagar con sus bienes las apropiaciones que se les imputan y responder ante la sociedad, que les tendría que repudiar. La corrupción política no se puede generalizar. Se corre el peligro de que la democracia acabe por pudrirse totalmente.

PER QUÈ PAGAR EL MATEIX AMB MENYS SERVEIS?

TRINIDAD MARTÍNEZ | Granollers

A primers de gener vostès van publicar que l'Ajuntament de Granollers deixaria d'utilitzar els serveis de recollida selectiva de cartró, perquè els subsaharians agafen els cartrons dels contenidors. Si això és així a sobre de que perillen els llocs dels treballadors de l'empresa que fa aquesta feina, no trobo bé que haguem de pagar el mateix de l'impost d'escombraries i que els contenidors de cartró continuen posats ocupa'n un lloc on es podria aprofitar per altre servei.

Demanaria a les administracions competents que prenguessin mides per tal de solucionar aquest problema, ja que pot contribuir a que més ciutadans del país es quedin a l'atur i amb problemes econòmics per aquells que tenen una hipoteca per pagar.

UN FRUIT DE LA "PRIMAVERA ÀRAB"

ENRIC BARRULL | Girona

A la ciutat egípcia de Beni Suef, la seva criminal ha sentenciat a tota una família a quinze anys de presó per haver-se convertit al cristianisme. Beni Suef es troba a la riba oriental del Nil, uns 115 quilòmetres al sud del Caire. Es tracta d'una història simple. La bella Nadia va néixer i va passar la seva infància en el si d'una família copta. Els coptes integren el 10% de la població total del país. Va haver de convertir-se a l'Islam quan, fa 23 anys, es va casar amb Mohamed Abdel-Wahhab Mustafà. Després d'enviduar, ella i els seus set fills van decidir retornar obertament a la fe cristiana. Durant els últims anys del govern Mubarak es van afanyar per aconseguir l'ajuda de funcionaris laics per obtenir noves targetes d'identitat. Però quan Mohamed Morsi va assumir el govern, tant Nadia com els seus fills i alguns buròcrates sota sospita van ser sentenciats a presó. Ja tenien els papers. Els han caigut 15 anys.

Això és molt greu: demostra com de debò s'estan prenent les prescripcions del nou govern islamista. Sens dubte es tracta d'un dels fruits de la "Primavera àrab" del Nord d'Àfrica.

EL MATEIX FULL DE RUTA

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ | Girona

Quan un determinat Govern, engegat per la ideologia i entossudit davant la veritable realitat social, invoca el principi genèric de "el que la societat vol", en moltes ocasions ho fa com a excusa per posar en marxa el que ell desitja, com a mer experiment d'enginyeria social. A Espanya el coneixem bé. El Govern Zapatero es va embarcar en diversos projectes d'aquest tipus, com el de l'anomenat "matrimoni homosexual" amb un full de ruta calculada que va saber espremer al màxim per treure-li tot el rendiment electoral possible.

Aquí hi ha els fets i l'abast de la absurda legislació que, en realitat, el que va fer, en el cas d'Espanya, no va ser legalitzar el matrimoni entre persones homosexuals sinó reformar el codi civil en matèria de matrimoni per fer-lo desaparèixer en la seva especificitat. França, amb Hollande al capdavant sembla que està seguint el mateix full de ruta.

